Sing.	Owczarz.	Bóstwo.	Lew.	Powietrze.	Mówca.
Nom.	*ὁ ποιμήν*	*ὁ δαίμων*	*ὁ λέων*	*ὁ ἀὴρ*	*ὁ ῥήτωρ*
Gen.	*ποιμέν ος*	*δαίμον-ος*	*λέοντ-ος*	*ἀὴρ-ος*	*ῥήτορ-ος*
Dat.	*ποιμέν-ι*	*δαίμον-ι*	*λέοντ-ι*	*ἀὴρ-ι*	*ῥήτορ-ι*
Acc.	*ποιμέν-α*	*δαίμον α*	*λέοντ α*	*ἀὴρ-α*	*ῥήτορ-α*
Voc.	*ποιμήν*	*δαῖμον*	*λέον*	*ἀὴρ*	*ῥῆτορ*
Dual.					
N. A. V.	*ποιμέν-ε*	*δαίμον-ε*	*λέοντ-ε*	*ἀὴρ ε*	*ῥήτορ-ες*
G. i D.	*ποιμέν-οιν*	*δαιμόν-οιν*	*λεόντ-οιν*	*ἀὴρ οιν*	*ῥητόρ-οιν*
Plur.					
Nom.	*ποιμέν ες*	*δαίμον-ες*	*λέοντ ες*	*ἀὴρ ες*	*ῥήτορ-ες*
Gen.	*ποιμέν-ων*	*δαιμόν-ων*	*λεόντ-ων*	*ἀὴρ-ων*	*ῥητόρ-ων*
Dat.	*ποιμέ-σι(ν)*	*δαίμο-σι(ν)*	*λέου σι(ν)*	*ἀὴρ-σι(ν)*	*ῥήτορ-σι*
Acc.	*ποιμέν-ας*	*δαίμον-ας*	*λέοντ ας*	*ἀὴρ ας*	*ῥήτορ-ας*
Voc.	*ποιμέν ες*	*δαίμον ες*	*λέοντ-ες*	*ἀὴρ-ες*	*ῥήτορ-ες*

Uwaga 1. W Rzeczowniku *ἡ χείρ*, ręka, przedłużyło się *ε* nie na *η*, ale na *ει*, które to *ει* zostaje się także w innych przypadkach, wyjąwszy *Dat. Plur.* i *Dual.*, a zatem: *χείρ, χειρός* itd., przeciwnie *χερσί(ν), χεροῖν*. Poeci jednak używają już to krótkiéj, już to długiéj samogłoski przez wszystkie przypadki, np. *χειρός* i *χερός, χεροῖν* i *χειροῖν, χερσί* i *χείρεσι*.

Uwaga 2. Następujące wyrazy na *ων, G. ονος*, wyrzucają w niektórych przypadkach *ν*, i podlegają ściąganiu: *ἡ εἰκών, G. εἰκόνος* i *εἰκοῦς, D. εἰκόνι, Acc. εἰκόνα* i *εἰκώ, A. Pl. εἰκόνας* i *εἰκούς* (z akcentem ostrym); *ἡ ἀηδών*, słowik, *G. ἀηδόνος* i *ἀηδοῦς, D. ἀηδοῖ*; *ἡ χελιδών*, jaskółka, *G. χελιδόνος* itd., *D. χελιδοῖ*.

Uwaga 3. *Neutra* tu należące są Przymiotniki i Imiesłowy na *εν* i *ον*, np. *τὸ ἄρσεν* (*ὁ, ἡ ἄρσην*); *τὸ γραφον* (zam. *γράφοντ* od *γράφων*).

Podług wzorów powyższych odmieniają się także jeszcze niektóre Rzeczowniki na *ηρ*, z tą różnicą, że w *Genit.* i *Dat. Sing.* jako też w *Dat. Pl.* wyrzucają *ε*, a w *Dat. Pl.* przed *σι* wtrącają *ᾰ* dla ułatwienia wymowy. Takiemi mianowicie są: *ὁ πατήρ*, ojciec, *ἡ μήτηρ*, matka, *ἡ θυγάτηρ*, córka, *ἡ Δημήτηρ*, Ceres, *ἡ γαστήρ*, żołądek. Wyraz *ἀνήρ* (Żrdłsl. *ἀνερ*), mąż, we wszystkich przypadkach wszystkich trzech liczb, wyjąwszy *Voc. Sing.*, wyrzuca *ε*, natomiast dla złagodzenia wymowy wtrąca *δ* (§. 22. Uw. 1.). Odmiana tych Rzeczowników jest taka:

		Ojciec.	Matka.	Córka.	Mąż.
Sing.	Nom.	*ὁ πατήρ*	*ἡ μήτηρ*	*ἡ θυγάτηρ*	*ὁ ἀνήρ*
	Gen.	*πατρ-ός*	*μητρός*	*θυγατρός*	*ἀν-δ-ρός*
	Dat.	*πατρ ί*	*μητρί*	*θυγατρί*	*ἀν-δ-ρί*
	Acc.	*πατέ-ρα*	*μητέρα*	*θυγατέρα*	*ἄν-δ-ρα*
	Voc.	*πάτερ*	*μῆτερ*	*θύγατερ*	*ἄνερ*
Dual.	N. A. V.	*πατέρ-ε*	*μητέρε*	*θυγατέρε*	*ἄν-δ-ρε*
	G. i D.	*πατέρ-οιν*	*μητέροιν*	*θυγατέροιν*	*ἀν-δ ροῖν*
Plur.	Nom.	*πατέρ-ες*	*μητέρες*	*θυγατέρες*	*ἄν δ-ρες*
	Gen.	*πατέρ-ων*	*μητέρων*	*θυγατέρων*	*ἀν-δ-ρῶν*
	Dat.	*πατρ-ά-σι(ν)*	*μητράσι(ν)*	*θυγατράσι(ν)*	*ἀν-δ-ράσι(ν)*
	Acc.	*πατέρ-ας*	*μητέρας*	*θυγατέρας*	*ἄν-δ-ρας*
	Voc.	*πατέρ-ες*	*μητέρες*	*θυγατέρες*	*ἄν-δ-ρες*